भरतश्चापि धर्मात्मा सर्वभूतप्रियंवदः ।
भवतीमनुवर्तेत स हि धर्मरतः सदा ॥ २० ॥
यथा मयि तु निष्क्रान्ते पुत्रशोकेन पार्थिवः ।
श्रमं नावाप्नुयात् किंचिदप्रमत्ता तथा कुरु ॥ २१ ॥
दारुणश्चाप्ययं शोको यथैनं न विनाशयेत् ।
राज्ञो वृद्धस्य सततं हितं चर समाहिता ॥ २२ ॥
व्रतोपवासनिरता या नारी परमोत्तमा ।
भर्तारं नानुवर्तेत सा च पापगतिर्भवेत् ॥ २३ ॥
भर्तुः शुश्रूषया नारी लभते गतिमुत्तमां ।
अपि या निर्नमस्कारा निवृत्ता देवपूजनात् ॥ २४ ॥
शुश्रूषामिव कुर्वीत भर्तुः प्रियहिते रता ।
एष धर्मः पुरा दृष्टो वेदे लोके श्रुतः स्मृतः ॥ २५ ॥
अग्निकार्येषु च सदा सुमनोभिश्च देवताः ।
पूज्यास्ते मत्कृते देवि ब्राह्मणाश्चैव सुव्रताः ॥ २६ ॥
एवं कालं प्रतीक्षस्व ममागमनकाङ्क्षिणी ।
नियता नियताहारा भर्तृशुश्रूषणे रता ॥ २७ ॥
प्राप्स्यसे परमं कामं मयि प्रत्यागते सति ।
यदि धर्मभृतां श्रेष्ठो धारयिष्यति जीवितं ॥ २८ ॥
एवमुक्ता तु रामेण वाष्पपूर्णायतेक्षणा ।
कौशल्या पुत्रशोकार्त्ता रामं वचनमब्रवीत् ॥ २९ ॥